

Oponentský posudek diplomové práce

Diplomant: Adam Zajačik

Téma diplomové práce: Odpovědnost dlužníka při reálných kontraktech

Vedoucí diplomové práce: doc. JUDr. Petr Dostálík, Ph.D.

Oponent diplomové práce: JUDr. Jan Šejdl, Ph.D.

Diplomant si ve své práci zvolil téma, které, ač se to na první pohled nemusí zdát patrné, bylo jednou z kritických oblastí právní úpravy kontraktů. Otázka škody vzniklé v rámci zvláštního právního vztahu, tedy kontraktu je dodnes živou otázkou a právě různé úpravy odpovědnosti za škodu v rozličných kontraktech jsou celkem vhodným tématem pro zpracování, byť takové téma již v určitých mírách lze nalézt již předzpracované.

Po formální stránce lze mít k práci rovněž výrazných námitek. Práce je stránková včetně úvodních stránek, a tak samotný text začíná až na straně 9 a samotný text končí na str. 59. Jinými slovy obsahuje 50 stran textu, což je skutečně minimální rozsah, z něhož je však nutno odečíst několik stran, které jsou z důvodu formátování z větší části prázdné (např. str. 10, str. 23 či 52). Z výše uvedeného vyplývá, že rozsah práce je na samotné, dokonce pod samotnou hranici akceptace pro diplomovou práci. Tvrzení práce jsou podložena přesně 225 poznámkami pod čarou. Práce rovněž obsahuje samostatný seznam použitých zdrojů, který obsahuje 35 položek, k němuž je nutno vytknout absenci rozdělení zdrojů na literaturu a vedle ní seznam pramenů, respektive jejich edic. Bohužel však se jedná o zdroje výhradně české provenience, včetně skutečnosti, že mnoho relevantních zdrojů nebylo využito vůbec. Dále je přiložen seznam použitých právních předpisů, judikatury a dalších zdrojů. Práce je rovněž doplněna dalšími náležitostmi, jež mají být součástí diplomové práce.

Stylistická stránka práce nevykazuje závažnějších vad, jež by bránily úspěšné obhajobě, je však vhodné některé výtky zmínit. Pro odborný právní text není zvykem, psát jej v tzv. ich formě, tedy v 1. p. sg. Forma plurálu („se budeme blíže zabývat“ a podobně) je za výjimečných okolností akceptovatelná, ale spíše z pastoračního či edukačního přístupu velkých autorit (kupříkladu ji používá emeritní papež Benedikt XVI. ve svých

odborných textech). Taktéž v případě poznámek pod čarou je zapotřebí mít vždy na paměti, že i poznámka pod čarou je větou, a tedy je nutno, aby byla započata majuskulí a zakončena tečkou, jak tomu mnohdy v předkládané práci není. V textu se vyskytuje i několik drobných překlepů, ale je nutno konstatovat, že jich je méně, než bývá obvyklé v obdobných pracích.

Co se týče další specifické oblasti vědecké práce, tedy tvorby referencí (citací a odkazů) vlastního textu, tak tyto jsou udělány v zásadě poctivě se snahou o řádné citování zdrojů. Snad lze spíše jako návrh a ne kritiku zmínit, že je spíše nadbytečné a rušící dávat přímo do poznámek pod čarou i ISBN, když toto nic neříkající číslo je nakonec uvedeno v seznamu použité literatury.

Z hlediska systematiky práce se lze zamyslet na účelem jejího úvodu a závěru, kdy tyto mají v odborném textu vždy svoji podstatnou úlohu. Úvod by měl čtenáři přinést přehled o tom, na jaké otázky a případně i jakými metodami se chystá autor ve svém textu odpovědět, přičemž závěr by pak měl být právě těmito odpověďmi. V diplomantově podání je však úvod spíše předmluvou (mimo jednoho odstavce), ačkoliv závěr práce již odpovídá formě lépe. Samotné členění práce je pak poměrně logické, ale na první pohled je patrné, že velká část práce směřuje mimo základ tématu diplomové práce. Jistě obecný úvod nemusí být na škodu, ale je nutno poznamenat, že práce je obecně (a souvisí to se zdroji – viz dále) poměrně popisná a nepříliš hluboká. Snad nejlépe odpovídá vědecké práci kapitola, která se věnuje srovnání římskoprávní a soudobé úpravy úschovy. Naopak v části, která se věnuje francouzskému právu, se k danému tématu reálných kontraktů v podstatě nevztahuje nic. Podobně výběr dvou rozebíraných judikátů sice diplomant zdůvodňuje tím, že mají vazbu na kontrakty, ale na reálné kontrakty a odpovědnost dlužníků v reálných kontraktech již nikoliv.

Dalším kritickým aspektem práce je výběr a použití zdrojů. Především v romanistické části práce stojí text na učebnicích. Stavět diplomovou práci, která má prokázat vědeckou erudici diplomanta a jeho orientaci v oboru, na citování učebnice je zcela proti smyslu diplomové práce, neboť učebnice a v ní obsažené informace by neměly být něčím „navíc“ oproti základní masě informací a znalostí nabyté právním studiem, ale právě jejím pouhým základem. Práci tedy zcela schází aktivní práce se specialisovanou, odbornou literaturou, která by mohl přinést právě informace nad rámec základu obsaženého v učebnicích.

Rovněž jako závažný nedostatek práce spatřuji v absolutní absenci a ignoranci zahraničních zdrojů (s jedinou výjimkou). Nadpis „zahraniční literatura“ pak zahraniční literaturou není, neboť se jedná o literaturu do češtiny přeloženou nebo i přímo českou, takže její zařazení do této kategorie (a vůbec vytvoření této kategorie) je pochybné. Tvořit diplomovou práci pouze z tuzemských zdrojů, zcela bez ohledu na celoevropský nebo celosvětový právní vývoj je do značné míry nesmyslné a neodpovídá to vysokoškolskému vzdělání v jakémkoliv oboru, ani v právní, tím méně v romanistickém, kde většina relevantní a významné literatury je právě cizojazyčná. Taktéž pro civilistickou část práce bylo možno nalézt mnoho zajímavých zdrojů, kupříkladu německé provenience, avšak diplomant k těmto nepřistoupil a zůstal pouze ve svém malém světě několika učebnic, komentářů a kompilační metody.

Dvě výše uvedené výtky způsobují, že práce je v podstatě povrchní a popisná. Diplomant měl jistě možnost využít zahraničních ale i tuzemských odborných článků, jurisprudence, tedy celé právní vědy, ale zůstal pouze u základních zdrojů. Proto také práce nic výrazněji nového nepřináší, ačkoliv v daném tématu by mohla. Diplomant místo toho téma spíše rozšířil a tímto se v jeho prostoru utopil.

V návaznosti na výše uvedené jako případná témata k diskusi v rámci obhajoby diplomové práce navrhuji:

Depositum jako reálný kontrakt v římském právu, občanském právu a francouzském či rakouském právu.

Odpovědnost za škodu upravená skrze kontrární žaloby v reálných kontraktech.

Na základě všeho výše uvedeného i přes nemalé výhrady tedy doporučuji uvedenou diplomovou práci k ústní obhajobě, přičemž výsledek nechávám právě na tuto obhajobu. Po řádném složení všech dalších studijních povinností doporučuji udělit diplomantovi titul magistr Západočeské University.

V Hýskově 6. května A.D. 2022

JUDr. Jan Šejdl. Ph.D.